

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **JUDr. F.H.**, A.R., správcu konkurznej podstaty úpadcu **B., s. r. o.**, J.K., IČO: X., zastúpeného advokátkou JUDr. O.K., CSc., V.K. proti žalovanému **Ing. P.Š.**, nar. X., bytom B.K., zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. R.B., s. r. o., N.B., IČO: X., **o zaplatenie 630 684,46 eur s prísl.**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 18. októbra 2010, č. k. 11 Cbi 18/2008-90, takto

r o z h o d o l:

Napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 18. októbra 2010, č. k. 11 Cbi 18/2008-90 sa **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach napadnutým uznesením zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania.

Rozhodol tak s odôvodnením, že z vykonaného dokazovania zistil, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 2. novembra 2004, č. k. 20 Cbi 35/2003-183 zamietol žalobu žalobcu voči žalovanému o vrátenie do konkurznej podstaty istinu 19 000 000 Sk a zmluvný úrok 10 098 182 Sk. Na odvolanie žalobcu odvolací súd rozsudkom z 3. novembra 2005, sp. zn. 6 Obo 70/2005 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, ale nie vo výroku, ktorým žiadal zaplatiť 19 000 000 Sk s príslušenstvom. Návrhu žalobcu na opravu odvolací súd nevyhovel

s odôvodnením, že súd prvého stupňa žalobu v celom rozsahu zamietol, teda aj v časti zaplataenia 19 000 000 Sk istiny s úrokom 10 098 182 Sk. V tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, aj keď ho vo výroku nepotvrdil.

Súd prvého stupňa na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že o zaplatení sumy 19 000 000 Sk, ktorá je predmetom sporu, súd už právoplatne rozhodol, preto poukazom na ustanovenie § 103 ods. 1, § 104 ods. 1 a § 159 ods. 3 O. s. p. konanie zastavil a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca. Žiadal napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odvolaní uviedol, že sa domáha zaplataenia sumy 630 684,46 eur s príslušenstvom titulom odporovateľného právneho úkonu na základe rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 3. novembra 2005, sp. zn. 6 Obo 70/2005, ktorým bolo určené, že dohoda o vyporiadaní pohľadávky z 28. januára 2002, uzavretá medzi B., s. r. o. a žalovaným je voči konkurzným veriteľom úpadcu právne neúčinná. Svoj nárok žalobca oprel o ustanovenie § 16 ods. 4 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov /ďalej len ZKV/, podľa ktorého právny úkon, ktorému konkurzný veriteľ s úspechom odporoval, je voči konkurzným veriteľom právne neúčinný, všetko, o čo sa odporovateľným právnym úkonom dlžníkov majetok ukrátil, sa musí vrátiť do podstaty a ak to nie je možné, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Ďalej uviedol, že odvolací súd v uvedenom rozsudku rozhodoval okrem späťvzatia časti žaloby o celom odvolaní žalobcu, o tom svedčí znenie odôvodnenia rozhodnutia, že vo zvyšnej časti odvolací súd vec prejednal a rozhodol v nej tak, že vo zvyšku napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil. Z doslovného znenia vyplýva, že zmenil zamietavý rozsudok krajského súdu, teda aj v časti zamietnutia žaloby o zaplataenie peňažnej sumy s príslušenstvom. Preto podľa názoru odvolateľa, ak súd prvého stupňa konanie vo veci zastavil, porušil základné právo žalobcu na prístup k súdu. Zdôraznil, že s účelom práva na prístup k súdu je zlučiteľný iba taký prístup súdu, pri ktorom súd skutočne preskúma žalobu žalobcu z hľadiska dodržania uplatneného základného práva.

Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaný uviedol, že žalobcom podané odvolanie je nedôvodné a nesprávne a navrhol napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Nesúhlasí s názorom odvolateľa, že zastavením konania došlo k porušeniu jeho základného práva na prístup k súdu, pretože konajúci súd má zákonnú povinnosť dbať na to, aby súdne konanie prebiehalo podľa presne stanovených pravidiel, ktorých dodržanie je predpokladom, aby súd mohol konať a vydať rozhodnutie. Tieto predpoklady sa nazývajú procesné podmienky konania. Zodpovednosť za dodržanie procesných podmienok konania je z úradnej povinnosti na konajúcom súde, ktorý vytvára reálne predpoklady na uplatnenie práva na súdnu ochranu tým, že koná a rozhoduje iba za splnenia všetkých predpokladov prípustnosti na rozhodovanie vo veci samej. V zmysle ust. § 103 O. s. p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci.

Ak v konkrétnej veci nie sú splnené procesné podmienky, také konanie vykazuje nedostatky a tie môžu byť odstrániteľné alebo neodstrániteľné. Za neodstrániteľný nedostatok sa považuje aj prekážka rozsúdenej veci. Neodstrániteľné podmienky majú za následok zastavenie konania. Prekážka rozsúdenej veci patrí k základným procesným podmienkam a jej existencia musí viesť v každom štádiu konania k zastaveniu konania. V prejednávanom prípade ide o právoplatne rozsúdenú vec, ktorá tvorí neodstrániteľný nedostatok podmienky konania v zmysle prekážky „res iudicata“. Žalobca v odvolaní opomenul, že s princípom právnej istoty súvisí aj princíp zákazu opätovného konania o veci už právoplatne rozsúdenej. Opačný postup by bol v rozpore so základnými zásadami a princípmi právneho štátu, od ktorých sa občianske súdne konanie odvíja.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 O. s. p./ prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť.

Z obsahu spisu vyplýva, že Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 2. novembra 2004, č. k. 20 Cbi 35/03-183 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému určenia neúčinnosti právnych úkonov a vrátenia sumy získanej na základe týchto právnych úkonov. Odvolací súd na základe odvolania žalobcu vec prejednal a rozsudkom rozhodol tak, že zmenil v časti rozsudok súdu prvého stupňa a určil, že právne úkony sú voči konkurzným veriteľom právne neúčinné. Vo zvyšku, pokiaľ bolo rozhodnuté o vrátení sumy získanej

týmito právnymi úkonmi, ponechal rozsudok súdu prvého stupňa v platnosti. Ak žalobca s rozhodnutím odvolacieho súdu nesúhlasil, mal postupom podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku žiadať, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca takto nepostupoval a podal novú žalobu na predmetné plnenie.

Podľa ustanovenia § 103 O. s. p. súd kedykoľvek za konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci /podmienky konania/.

Preto súd prvého stupňa postupoval správne, keď v konkrétnom prípade predovšetkým skúmal, či sú splnené procesné podmienky, predovšetkým sa zameril na skúmanie neodstrániteľnej podmienky konania *res iudicata* /§ 159 ods. 3 O. s. p./ a po zistení neodstrániteľnej prekážky konanie podľa § 104 ods. 1 O. s. p. zastavil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol žalovaný zastúpený advokátom, ktorý si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a ani trovy nevyčísľil, preto odvolací súd žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 29. marca 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová